

Astü-felü de sfërşitü deplorabilü avu acestü primü luptătorü şi promotorü alü mişcării revoluţionare de la 1821 din Romănia. Iér Gheorghe Olimbie, însciinţatü la vreme de mórtea lui, se duse numai de câtü la Goleşci ca să ié sub comanda sa oştirea rëmasă fõrăşefü, care nu întârziã d'a se dissolve, fugindü fie-care încotro putea : mai cu sémã pandurii, cari şi ei se împuţinaserã, în celle de pe urmã, prin desele lorü desertãri. H. Prodan ênsé şi Macedonski, cari erau înţelleşi cu Olimbie, se unirã cu elü şi remasserã põnë la unü timpü óre-care nedespãrţitü de dënsulü.

Ahmed-Efendi, generalulü şefü alü oştirilorü otomane, dupë uã scurtã şedere în Bucuresci, precum deja s'a disü, porni la 25 Maiü de la Colintina cu 5000 turci cãlãreţi şi 4000 pedestri luândü drumulü spre Tërgovişte, ca să urmãrëscã pe Ipsilante. Ajungëndü în aceeaşi ñi la satulü Ciocãneşci, prinse pe unü desertorü din ai lui Ipsilante, care servise în trecutü la uã bãcãnie din Ploieşci. Indatã ce Kehaia-beiu se informã de la acesta desprestarea oştirei lui Ipsilante, allese în pripã vre-uã 4000 din cavaleria sa, turci mai mulţi şi japorojeni ¹⁾ şi formãndu'i în duoë aripe, le ordonã ca una să apuce la drepta iér cea-altã la stãnga, şi să atace antegardele lui Ipsilante, ori unde le vorü gãssi.

1) Aceştia suntü unü felü de desertori ruşi, vieţuindü sub stãpënirea ottomanã; ei avëü de cãpetenie pe unü numitü Cociu-beiu.